دو نیمه در بهشت – ۱۹

امیر پوریا /amirpouria@gmail.com

سندروم خودخداپنداری یا

خداحافظ سامبا!

۱ خب، دلیلی برای مودب بودن و شخصی ننوشتن و خرسندی خود را پنهان کردن نمی‌بینم: بالاخره برزیل پرمدعا در اولین بازی‌اش مقابل یک حریف جدی، با جام وداع کرد. این به تنهایی چندان مهم و عجیب نیست. هر چه باشد، شکست و حذف‌شان مثل ایتالیای ما مفتضحانه نبود و تنها در یک لحظه خطای مدافعان و با هوشمندی وصف‌ناپذیر درک کویت که با قامت نه‌چندان بلندش توپ را با پشت سر به روی سر وسلی اسنایدر نه چندان بلندقامت انداخت، گل منجر به باخت را خوردند. اما شکست اصلی برزیل نه در نتیجه بازی، بلکه در رفتار به شدت عجیب، غیرحرفه‌ای و لجبازانه‌ای بود که تقریباً در تمام طول بازی و به ویژه در نیمه دوم و بیش از آن در بیست دقیقه بعد از خوردن گل دوم، بیش از برزیل یا حتی تیم لاتین خشن‌تر آرژانتین، به کامرون سال‌های ۱۹۸۲ و ۱۹۹۰ شباهت داشت. و باز مقصودم صرفاً خشونت تیم و مثلاً آن خطای صد درصد غیرضروری و کاملاً ناشی از عصبیت فیلیپه ملو – که در این لحظه مطلقاً «ملو» عمل نکرد و اخراج شد!- نیست. مقصود اصلی‌ترم این است که برزیل بابت آن اقیانوس ادعا که در دلش غوطه می‌خورد، بابت آن ناباوری باورنکردنی که نسبت به شکست یا حتی چند دقیقه عقب افتادن از تیم مقابل دارد، بابت اینکه اصلاً تصور نمی‌کرده بازی تک‌حذفی یک چنددرصدی هم احتمال حذف به همراه دارد، به چنان رفتار عصبی غریبی روی آورد که میزان آماتوریسم نهفته در آن به قامت و هیبت قهرمان پنج دوره جام نمی‌آمد. این را در نظر داشته باشید که بخش عمده این رفتار از دقایقی بسیار پیش از خوردن گل دوم یا حتی گل اول، از بازیکنان خودخداپندار این تیم سر می‌زد. در همان نیمه اول، توپی که فردوسی‌پور در جانبدارانه‌ترین و – بنابراین- ضعیف‌ترین گزارش کارنامه حرفه‌ای‌اش طی چند سال اخیر به غلط اصرار می‌کرد به دست‌های استیکلنبرگ خورده و به کرنر رفته، کرنر اعلام نشد و باستوس با چنان عجز و لابه‌ای به کمک داور و داور اعتراض می‌کرد که گویی در دقایق آخر بازی، یک پنالتی را به سود آنها نگرفته‌اند. وقتی دنی آلوز آن طور دیوانه‌وار زیر پای روبن را قیچی کرد و به دلیل اینکه برزیلی بود و قبلاً یک اخطار گرفته بود، داور ژاپنی اخطار دوم و کارت قرمز را به او نشان نداد، آمادگی لوسیوی کاپیتان برای هجوم بردن به داور در صورت اخراج آلوز که حق هم بود، به روشنی حس می‌شد. این رفتارها که می‌توانست نشان‌دهنده نگاه متفرعنانه و «از بالا»ی برزیلی‌ها به داور ژاپنی باشد، در واقع از همان حسی خبر می‌داد که موجب شکست آنها شد: اطمینانی وهم‌آمیز به ندیدن رنگ باخت. خواهش می‌کنم این را با خودباوری و اعتماد به نفس به معنای ضروری و حیاتی‌اش با مثلاً با شخصیت قهرمانی، یکی و یکسان نپندارید. این «بی‌طاقتی» نسبت به گل خوردن، در هر اعتراضی به داور برنده نشدن و باختن و از جام بیرون رفتن، درست متعلق به تیمی است که با اوهامی فراتر از حد و سطح خود به جام پا گذاشته باشد؛ نه در شأن برزیل که از تعاریف عینی فوتبال به حساب می‌آمده است.

۲ ولی واقعیت این است که هلند در بین تیم‌های دارای قابلیت قهرمانی این دوره یعنی خودش، برزیل، آرژانتین، آلمان و اسپانیا، در کنار این آخری کمترین زهر، بیشترین حسابگری و کم‌جان‌ترین برتری‌ها را داشته و دارد. اینکه در تمام یادداشت‌های ضدبرزیل پیشین این ستون، از قرعه بسیار آسان شاگردان دونگا – این مصداق بارز و بی‌بدیل ترکیب عامیانه «جوادپوشی» در اصطلاحات محاوره‌ای جوانانه این سال‌ها- حرف می‌زدم، فقط بابت بازی قبلی در مقابل شیلی یا بازی احتمالی بعد از این در مقابل برنده اروگوئه و غنا نبود. بابت این هم بود که تنها حریف مدعی‌اش، معمولی‌ترین مدعی در میان مدعیان دیگر یعنی هلند از آب درآمد. برای اثبات این شخصیت میان‌مایه هلند، یک نمونه از همین بازی دیشب، کافی به نظر می‌رسد: در نزدیکی اواخر بازی که بسیار پیش می‌آید تیم یک گل جلوتر از یک تیم بزرگ، گل بعدی را هم می‌زند و اختلاف را به دو گل می‌رساند و عادل را به استفاده از تعبیر «تحقیر می‌کنه تیم ... رو» وامی‌دارد، توپی به فورواردهای نارنجی‌پوش رسید که به راحتی می‌توانست با یک پاس بغل پای زودتر و ضربه‌ای آرام، با موقعیت سه به یک، به گل سوم‌شان بینجامد. اما آنها در رفتاری بس غیرحرفه‌ای و کودکانه – از جنس خودنمایی‌های همین برزیل روبه روی‌شان- پاس را مثل بازیکنان «گل کوچک» کوچه و خیابانی خودمان، دیر و با تعویق تحقیرآمیز دادند و «قیف» آمدند و دفاع از راه رسید و گل زده نشد! فقط به این سوال جواب بدهید تا مشخص شود که چرا می‌گویم هلند قواره‌های قهرمانی ندارد: اگر آلمان یا آرژانتین جلوی برزیل ایستاده بود، حتی اگر دو گل جلو بود، امکان داشت با این اطوار توپ و فرصت را از کف بدهد؟

۳ امروز عصر فینال جام جهانی در فاصله هشت روز مانده به پایان به پایان رسمی تورنمنت، برگزار می‌شود. آلمان- آرژانتین و برنده‌اش، تعیین‌کننده تیم قهرمان خواهد بود. و این به تنهایی مهم نیست. مهم‌تر آن است که هر تیمی ببرد و هر کدام ببازد، این ستون در روز بعدش چیزی جز غمنامه نخواهد بود. یا برای تیم شاداب و سرحال یواخیم لو که تمامی تئوری‌های کلیشه شده «بازی مکانیکی» را درست مثل آلمان دوران کلینزمن به باد هوا داده یا برای تیمی که سایه بلند مردی کوتاه‌قامت، نمایشگر و نابغه بر سر آن است؛ مردی که برد و قهرمانی‌اش، مترادف با غلبه «فوتبال» بر «فیفا»ی شعارزده و اخلاق‌زده خواهد بود. پیشتر هم گفته‌ام، بازی امشب هر نتیجه‌ای که داشته باشد، هر فوتبال‌دوست واقعی به شرایطی دچار می‌شود که هوشنگ گلمکانی در وصف نمای آخرفیلم « پاریس-تگزاس» وندرس به کار می‌برد: «چشمی خندان و چشمی گریان».

خبر جام

مارادونا به شواین اشتایگر: آیا عصبی شده‌ای؟

دیه‌گو آرماندو مارادونا در صحبت‌هایی پاسخگوی انتقادات شواین اشتایگر شده است و در صحبت‌هایی اعلام کرده به این ترتیب تیم اروپایی ترس و نگرانی‌اش را در آستانه دیدار شنبه نشان داده است. مارادونا در صحبت‌هایی که در فاکس اسپورتس بازتاب یافت، گفت: «ما زمانی برای فکر کردن به حرف‌های شواین اشتایگر نداریم. بازیکنان ما در مورد ورود به زمین، بازی مجدد مقابل آلمان و تکرار بازی سال ۲۰۰۶ و موفقیت در دیدار شنبه فکر می‌کنند. پس حرف‌هایی که شواین اشتایگر در مورد ضربات پنالتی و شوت‌ها به زبان آورده مرا نگران نمی‌کند. ما نمی‌دانیم شکست خوردن به چه ترتیب است و اصلاً هم برای ما جالب نیست.»

مارادونا ادامه داد: «در هر دیدار بازی متفاوتی را شاهد هستیم و دیدار شنبه هم دیدار متفاوتی خواهد بود چرا که ما برای حمله کردن به زمین می‌رویم و می‌خواهیم با آنها رودررو شویم. همین است که آنها را عصبی کرده است.»

دیه‌گو در ادامه صحبت‌هایش به دوربین تلویزیونی زل زد و با لحن خاص و طنزآلود خاص خودش گفت: «چی شده شواین اشتایگر؟ عصبی شده‌ای؟» مارادونا در ادامه در مورد سیستم بازی تیمش اعلام کرد قصد ندارد بار دیگر تیمش را با سیستم ۲-۴-۴ که در دیدار دوستانه مقابل آلمان به میدان فرستاده بود، روانه میدان کند و گفت: «بازی‌های دوستانه از نظر تاکتیکی بازی‌های کاملی بود ولی در آن زمان و در شرایط آن دوره با این سیستم بازی کردیم. اکنون گناه است که بخواهیم با بازیکنانی که در اختیار داریم، تیم را با همان سیستم به میدان بفرستیم.»

یادداشت

سعید قطبی‌زاده

ماشین‌ها و احساس

آلمان که مدتی قبل از برگزاری جام جهانی، در دیداری دوستانه در کشورش به آرژانتین باخته بود، یک بار دیگر فرصتی یافته تا در میدانی جهانی و رسمی به مصاف تیم رقیبش برود. دیدارهای این دو تیم از آن رو به بازی‌های کلاسیک تبدیل شده‌اند که کمتر تیم‌های بزرگی تا به این اندازه در بازی‌های گوناگون و تورنمنت‌های مختلف مقابل هم به میدان رفته‌اند. آرژانتین و آلمان در سال‌های ۱۹۸۶، ۱۹۹۰ و ۲۰۰۶ برابر هم بازی کرده‌اند که از این سه دیدار سرنوشت‌ساز، دوتای آخرش به سود آلمان به پایان رسیده که یک بار به قیمت نایب‌قهرمانی و یک بار هم به قیمت حذف تیم امریکای لاتینی تمام شده است. جالب است که در دیدارهای دوستانه، این آرژانتین است که پیروز مصاف‌های رودررو است. گل هیگواین در بازی قبلی، تنها عامل برتری تیم مارادونا نبود. یک بار دی‌ماریا توپ را به تیرک دروازه زد و چند بار هم مسی موقعیت‌های مختلف را هدر داد. پیش از برگزاری جام جهانی ۱۹۹۴ هم دیدار دوستانه دو تیم با تک‌گل نستور سنسینی و شوت از راه دورش به سود راه‌راه‌پوشان به پایان رسید. در جام جهانی قبل که این دو تیم در همین مرحله به هم رسیدند، چند عامل باعث باخت آرژانتین شد؛ ابتدا مصدومیت آبوندانزیری دروازه‌بان این تیم بود که در نیمه دوم جای خود را به لئو فرانکوی ضعیف داد که روی گل کلوزه کودکانه عمل کرد. دومین دلیل، بازی ضعیف و کسالت‌بار ریکلمه بود که جانشین مناسبی نداشت و کامبیاسو که به جای او وارد بازی شد، خلاقیت یک هافبک وسط را در برابر دوندگی بی‌امان بالاک نداشت. سومین عامل داوری جهت‌دار لوبوس میشل به سود میزبان بود و در نهایت اشتباه بزرگ پکرمن در تعویض‌هایش و مهم‌تر از همه چشم پوشیدن از لیونل مسی.

اما آرژانتین امروز تیمی باطراوت است که رفته‌رفته نقص‌هایش را برطرف کرده و به جایی رسیده که می‌توان صرف‌نظر از محبوبیت مارادونا، روی او به عنوان یک مربی بزرگ هم حساب کرد. کار بزرگ مارادونا در این جام، تغییر پست مسی است که این تاکتیک تاکنون جواب داده است. این تغییر پست و عقب کشیدن مسی در جایگاه یک هافبک تهاجمی، باعث شده شادابی بازی‌اش به اندازه حضورش در بارسلونا نباشد اما این کار مهم‌ترین دلیلی است که آرژانتین را امروز با قابلیت‌های یک مدعی قهرمان جام می‌بینیم. فقدان ریکلمه و طراحی در حد او، باعث شده مارادونا، مسی را کمی عقب‌تر بکشد تا به هافبک مرکزی تیم (ورون) و هافبک دفاعی (ماسکرانو) همانقدر نزدیک باشد که به دو مهاجم. از سوی دیگر، انتخاب هیگواین به جای میلیتو، در شرایطی که مهاجم اینتر در آستانه جام جهانی بسیار آماده‌تر از هیگواین بود، نیز یک تصمیم شجاعانه است. هیگواین و تبس زوجی رویایی‌اند که تا اینجا بهترین خط تهاجمی جام بوده‌اند. اما مشکل تیم مارادونا در وهله اول در درون دروازه است و سپس در جناح راست؛ جایی که یوناس گوتیرس بازی می‌کند. اگرچه در ابتدای بازی‌ها تصور می‌شد تیم‌هایی مثل انگلیس و اسپانیا، با داشتن نفراتی خلاق‌تر و مشهورتر شایستگی فتح جام را دارند اما تجربه این روزها نشان داد خلاقیت و شهرت بازیکنان این تیم‌ها، تاثیر چندانی در روند نتیجه‌گیری‌ها ندارد، در عوض آرژانتین که بی‌ادعا به مسابقات پا گذاشت، با همبستگی عجیبی که میان بازیکنان و مربی‌اش دیده می‌شود، لیاقت آن را دارد تا پس از ۲۴ سال، یک بار دیگر بر بام فوتبال جهان بایستد.

شعار ۵ ستاره‌ها ترسی ندارند، از هلند بترسید تحقق یافت

توفان نارنجی

سجاد فیروزی

قهرمان پنج‌ستاره فوتبال دنیا با جام نوزدهم وداع تلخی داشت. برزیل در حالی که با شروع توفانی‌اش نوید یک پیروزی راحت را می‌داد سرانجام توپ و میدان را به هلندی‌ها واگذار کرد تا لاله‌های نارنجی با یک بازی منسجم و برتر به پیروزی ۲ بر یک برسند و جواز صعود به نیمه‌نهایی را بگیرند. برزیلی که نبضش با فوتبال و یک و دوهای آن می‌زد حالا باید با چشمان اشکبار هوادرانش آفریقای جنوبی را ترک کند.

نیمه اول

بازی در تیم ملی برزیل هرگز ساده نبوده است، این تیم باید در هر زمان و مکانی با هر شرایطی فقط به پیروزی برسد تا حداقل‌ترین(!) کار ممکن را انجام داده باشد. دونگا و شاگردانش با اطلاع از این مورد برای فتح ستاره ششم پا به آفریقای جنوبی گذاشتند. صدرنشین شدن این تیم در حالی که با فوتبال زیبا (گهگاهی) همراه بود تا حدودی خیال هوادارن برزیل را راحت کرد. صعود برزیل به یک‌چهارم در حالی که به نظر می‌رسید هلند چندان آماده نیست این ذهنیت را به وجود آورد که«زرد و سبزها» به راحتی فینالیست می‌شوند، حتی شروع این بازی نیز این ذهنیت را قوت بخشید؛ یک و دوهای ستاره‌های برزیل در پشت محوطه جریمه عرصه را در همان دقایق ابتدایی بر هلند تنگ کرد. ابتدا حرکت روبینیو و پاس او اگرچه در منطقه آفساید بود اما حسابی مدافعان نارنجی را ترساند. تسلط برزیلی‌ها بر توپ و میدان تمامی نداشت تا اینکه بالاخره فاجعه هلندی‌ها در خط دفاع فرصت را در اختیار برزیل گذاشت تا به گل اول برسد. فیلیپه ملو در دقیقه ۱۰ با یک پاس طلایی در عمق دفاع حریف، روبینیو را صاحب توپ کرد تا این بازیکن با یک ضربه ساده به راحتی توپ را به تور «استکلنبرگ» بچسباند. هلندی‌ها به رغم دریافت گل، توانایی واکنش چندانی نداشتند. «ژوگوبونیتو»ی برزیل با غرور ستاره‌هایش درهم آمیخته بود و هلند را تنها دلخوش به حرکات نصفه و نیمه آرین روبن کرده بود. نمایشی که سله‌سائو (برزیل) به اجرا درآورده بود در دقیقه ۲۵ می‌توانست گل دوم را به همراه داشته باشد که روبینیو توپ را به بیرون فرستاد. شاگردان دونگا پایه حرکات خود را از سمت راست گذاشته بودند؛ جایی که مایکون - آلوس و گهگاهی کاکا حسابی سمت چپ هلند را آزار دادند. تنها موقعیت خطرناک هلند در نیمه اول فرار درک کویت از تله آفساید بود که ضربه‌اش راهی کرنر شد (دقیقه ۳۲). البته تک‌روی بیش از حد آرین روبن در دقیقه ۴۶ فرصت گل تساوی را از هلند گرفت تا یک دقیقه بعد مایکون با شلیکی وحشتناک دروازه لاله‌ها را تهدید کند. جریان بازی طوری پیش می‌رفت که برزیل هر لحظه به گل‌های بیشتر نزدیک می‌شد اما این اتفاق با سوت پایان نیمه اول به خاک سپرده شد.

نیمه دوم

شاید خیلی‌ها مشتاق باشند بدانند در بین دو نیمه در رختکن هلند چه اتفاقی افتاد؟ مربی این تیم چه چیزی به گوش بازیکنانش خواند که بازی کاملاً زیر و رو شد. هلند با همان شروع نیمه دوم صاحب یک ضربه ایستگاهی شد تا در یک رفت و برگشت وسلی اشنایدر توپ را روی دروازه بفرستد. گاف جولیو سزار با ضربه سر عجیب فیلیپه ملو توام شد تا برزیل با یک گل به خودی، موجبات غرق شدن خودش را فراهم کند (دقیقه ۵۳، یک - یک). پس از این گل بود که هلند صاحب توپ و میدان شد و کاری را که برزیل در نیمه اول نتوانست به طور کامل انجام دهد به نحو احسن انجام داد. موتور آرین روبن،رابین فن‌پرسی و وسلی اشنایدر به یک باره روشن شد و «موج نارنجی» وحشت را در دل برزیلی‌ها کاشت. حملات هلندی‌ها که با عقب کشیدن برزیلی‌ها همراه شده بود موقعیت‌های خوبی برایشان به همراه داشت تا اینکه سرانجام زمان رستگاری فرا رسید. در دقیقه ۶۸ ضربه کرنری که آرین روبن روی دروازه فرستاد با ضربه سر وسلی اشنایدر تبدیل به گل دوم هلند شد تا لاله‌ها حسابی قد بکشند.

چند دقیقه بعد اتفاق تازه‌تری افتاد تا همه چیز به کام نارنجی‌ها شود؛ فیلیپه ملو با خطای بچگانه‌اش روی آرین روبن کارت قرمز مستقیم دریافت کرد تا اندک امیدهای برزیل هم بر باد رود. آخرین موقعیت‌هایی که برزیلی‌ها در نیمه دوم به دست آوردند تبدیل به کرنرهای پیاپی شد تا هیچ کدام حاصلی نداشته باشد. هلندی‌ها که حریف را ۱۰ نفره یافته بودند با موقعیت‌هایشان در دقایق ۸۵ و ۹۳ فرصت زدن گل سوم را هم داشتند که این اتفاق نیفتاد. هلند بالاخره رستگار شد و با به صدا درآمدن سوت پایان بازی خیز بلندی برای فتح جام برداشت؛ جامی که حسرت آن بر دل میلیون‌ها لاله نارنجی مانده است.

بهترین بازیکن میدان

اگرچه وسلی اشنایدر مثل اکثر هلندی‌ها در نیمه اول کاملاً در زمین گم و سرگردان بود اما خلاقیت او در میانه میدان دوباره به کار هلند آمد. ارسال او باعث شد دروازه‌بان حریف اشتباه کند و گل اول هلند به دست آید. اما مهم‌ترین کار وسلی در نیمه دوم جاگیری عالی‌اش در محوطه جریمه برزیل بود. او با قد کوتاه خود به خوبی سرزنی کرد تا گل پیروزی‌بخش لاله‌ها را به ثمر برساند. البته او با پاس‌های به موقع و خوب خود بارها و بارها درک کویت را در سمت راست و آرین روبن را در سمت چپ صاحب توپ کرد تا هلند نیمه‌ای کاملاً متفاوت را تجربه کند.

تاکتیک و کوچینگ

دونگا تیمش را با سیستم ۱-۳-۲-۴ راهی زمین کرده بود. او که از چهار بازیکن طراز اول در خط حمله‌اش بهره می‌برد به خوبی از آنها بازی گرفت. رساندن توپ به سه بازیکن پشت سر مهاجم و رد و بدل کردن پاس‌های کوتاه و خلاقانه، برنامه‌ای بود که برزیل به خوبی آن را در نیمه اول پیاده کرد. اما در نیمه دوم دونگا به مربی حریف باخت. ابتدا تعویض میشل باستوس در دقیقه ۶۱ (از ترس اخراج) سمت چپ برزیل را فلج کرد و سپس در حالی که برزیل یک گل عقب بود عدم شجاعت دونگا هرگز فرصت استفاده از دو مهاجم را به برزیل نداد. البته مشخص نشد چرا برزیل دونگا به یکباره در نیمه دوم روحیه خودش را در حد تیم‌های معمولی از دست داد.

در جبهه مقابل هم فن‌مارویک لاله‌ها را با سیستم ۳-۳-۴ راهی میدان کرده بود. اوج هنرنمایی این مربی با بازی‌خوانی خوبش در نیمه دوم به چشم آمد. هلندی‌ها وظیفه داشتند توپ را در جناحین به درک کویت و آرین روبن بسپارند و آنها با زدن به قلب دفاع حریف موقعیت‌سازی کنند. اگرچه هلند از این راه به گل نرسید اما روی همین حرکت، روبن موفق شد برزیل را ۱۰نفره کند.

خوب نبود

فیلیپه ملو به‌رغم بازی خوبی که در نیمه اول به نمایش گذاشت و پاس طلایی‌ای که داد در نیمه دوم پاشنه آشیل تیمش شد. ابتدا گل به خودی او و سپس عدم تمرکزش که در نهایت منجر به اخراج او شد شب کابوس‌واری را برایش رقم زد. فیلیپه ملو باید بتواند درک کند که در چه سطحی از فوتبال و در چه مرحله‌ای از جام جهانی به میدان می‌رود. بازی او و حرکت عجیبش یکی از ارکان اصلی شکست برزیل بود.

گزارش

ابهام در تخلف صدیق

«کمیته انضباطی فدراسیون اتومبیلرانی در هفته جاری به پرونده لاله صدیق رسیدگی خواهد کرد و رای را صادر می‌کند.» این خبری است که روز گذشته دبیر فدراسیون اتومبیلرانی داد. حدود دو هفته پیش اولین دوره مسابقات اتومبیلرانی سرعت در پیست مجموعه ورزشی آزادی برگزار شد. لاله صدیق به عنوان نفر اول مسابقات کاپ مسابقه را از آن خود کرد اما بلافاصله پس از پیروزی او جمعی از رانندگان دست به اعتراض زدند و این راننده زن را متهم به دوپینگ کردند. بنا به اعتقاد رانندگان معترض لاله صدیق حجم موتور خود را افزایش داده بود. پس از این اتفاق پرونده صدیق راننده مسابقات اتومبیلرانی کلاس ۱۶۰۰ جی‌تی به کمیته فنی ارسال شد و ماشین او مورد بررسی قرار گرفت. با بررسی کمیته فنی فدراسیون اتومبیلرانی مشخص شد خودرو این راننده تقویت شده و در گزارش این کمیته باز شدن پلمب خودرو و افزایش حجم موتور خودرو صدیق به اندازه ۱۸۶۰ سی‌سی (یعنی ۲۶۰ سی‌سی بیشتر) تایید شد.برحسب این گزارش و به گفته شهزاد کیانی دبیر فدراسیون اتومبیلرانی قرار است هفته آینده کمیته انضباطی لاله صدیق برگزار و رای او صادر شود. اما جالب توجه است که نایب‌رئیس فدراسیون اتومبیلرانی به روزنامه شرق اعلام می‌کند که هنوز تخلف صدیق تایید نشده است. شهریاری نایب رئیس فدراسیون اتومبیلرانی در این باره می‌گوید: «بررسی‌ها هنوز نهایی نشده است و هنوز مشخص نیست که این راننده تخلف کرده یا خیر؟ آیا او به تنهایی این تخلف را انجام داد یا عوامل دیگری هم وجود دارد؟ ضمن اینکه نباید از کلمه دوپینگ استفاده کرد. بهتر است بگوییم تخلف چون ممکن است راننده‌ای دوپینگ کند.»به زعم شهریاری اعتراض سیار رانندگان نسبت به دستکاری شدن خودرو صدیق دلیل مناسبی برای تخلف این راننده زن نیست.» واکنش دیگر رانندگان نمی‌تواند دلیل صددرصد باشد. اصولاً این اتفاق می‌افتد که برخی پس از شکست بخواهند باخت خود را گردن مسائل دیگر بیندازند. روی حرف کسی نمی‌توان نظر داد و ابتدا تایید این موضوع باید از سوی کمیته فنی اعلام شود که هنوز نشده است.»این جای سوال دارد که کمیته فنی چرا پیش از مسابقه از سالم بودن و غیرقانونی نبودن موتورهای ماشین مطمئن نشده و پس از مسابقه و اعتراض رانندگان موتور ماشین لاله صدیق چک‌آپ شده است.نایب‌رئیس فدراسیون اتومبیلرانی در پاسخ به این سوال می‌گوید: «چک‌آپ قبل از مسابقه باید توسط کمیته فنی صورت می‌گرفت. آنها هم در این مساله کوتاهی کردند. ضمن اینکه صدیق سابقه این تخلف را در کارنامه خود دارد و باید محتاط‌تر عمل می‌کردند یا به نوعی شک می‌کردند. حالا کمیته انضباطی یک پاسخ برای ورود این خودرو به مسابقه بدهد و یک پاسخ در خصوص تخلفی بودن یا نبودن آن. روش کمیته فنی روشی نادرست و غلط بوده است.»اگر صحت تخلف لاله صدیق اثبات شود و پرونده این راننده به کمیته انضباطی ارسال شود، این بار دومی می‌شود که او تخلف کرده. با این حال چه جریمه‌ای برای او در نظر گرفته می‌شود؟ آیا این راننده زن مادام‌العمر از حضور در مسابقات اتومبیلرانی محروم می‌شود؟

توجه
توجه
تورهای مسافرتی، آژانس‌های مسافرتی، هتل‌ها و رستوران‌ها
می‌توانید جهت سفارش آگهی در این صفحات
با شرایط و تسهیلات ویژه با شماره تلفن ۳۳-۲۲۰۳۸۰۲۴
واحد گردشگری تماس حاصل فرمایید.

فوق العاده
تورهای اروپایی آرتیمان
فرانسه. ایتالیا. اسپانیا. آلمان. انگلستان. اکراین
تایلند. مالزی. سنگاپور. سواحل خلیج فارس. ترکیه
کیش. مشهد
آرتیمان ۲۲۹۲۲۵۳۳ ۷۱-۲۶۴۰۰۳۶۹

Eavar
۱۵ روزه اسپانیا و پرتغال
هتل ۴ ستاره
۱/۳۹۰/۰۰۰/- تومان و ۲/۲۹۰/- یورو
شرکت خدمات مسافرتی اسراپرواز
۲۲۰ ۱۱ ۶۳۷
اسپانیا و پرتغال
۳ شب بارسلون، ۲ شب بیلبائو، ۳ شب مادرید، ۳ شب مالاگا، ۳ شب لیسبون